

دیدگاه

شماره: ۱۰۰۳	مدیریت زنجیره های تأمین با استفاده از استاندارد شماره جهانی مکان – موقعیت
تاریخ: ۱۴۰۱/۱۰/۲۶	

فاطمه رحیمی (کارشناس مرکز ملی شماره گذاری کالا)

در بسیاری از موارد، به منظور مدیریت بهتر زنجیره های تأمین و تقاضا، لازم است مکان فیزیکی طرفین تجاری، موقعیت محموله ها در مسیر حمل و نقل، آدرس فایل ها در فضای مجازی یا محل قرارگیری محصولات در قفسه های انبار، شناسایی شده و در سیستم های اطلاعاتی ثبت و اطلاع رسانی شود. در نظام های مبتنی بر استانداردهای GS1، این کار به کمک یکی از مهم ترین کلیدهای شناسایی این سازمان یعنی شماره جهانی مکان-موقعیت (GLN)^۱ انجام می شود. در واقع از این کدها برای شناسایی هر نوع از موقعیت های مختلف در زنجیره تأمین (موقعیت های فیزیکی، دیجیتالی، عملیاتی یا حقوقی) که لازم است به صورت یکتا در سراسر دنیا شناسایی شوند، بهره برداری می شود. یکی از مهم ترین قابلیت های کد مکان-موقعیت این است که نهادهای مختلف در خلال زنجیره تأمین می توانند فرایندهای ارتباطات تجاری خود مانند کنترل موجودی، ارسال و دریافت بار، حمل و نقل و لجستیک، ارتباط با تأمین کنندگان مواد اولیه را بهتر، ساده تر و دقیق تر مدیریت کنند.

سازمان جهانی GS1 استاندارد لازم برای هماهنگ سازی داده ها را در بستر یک شبکه جهانی فراهم می کند. کلید شناسایی متکی به استفاده از شماره های جهانی مکان-موقعیت برای شناسایی منحصر به فرد بوده و برای هر جزء از یک شناسه مکانی مجزا استفاده می شود. استفاده از شناسه مکان-موقعیت در کلیدهای شناسایی کمک می کند تا اطمینان حاصل شود اطلاعات درست در زمان مناسب به شریک تجاری مورد نظر رسیده است. اهمیت این کدها البته برای رشته فعالیت های مختلف، متفاوت است اما میزان اهمیت در برخی رشته ها تا سطح حیاتی بودن نیز پیش می رود (مانند مراقبت های بهداشتی و حوزه دارو و درمان).

توصیه سازمان جهانی این است که کلیدهای شناسایی مانند کدهای مکان-موقعیت توسط سازمانی رسمی در تعیین موقعیت، مالک آدرس دیجیتالی، مالک فرایند عملیاتی یا یک نهاد رسمی مشابه تخصیص داده شوند. مرکز ملی شماره گذاری کالا و خدمات ایران به عنوان نماینده انحصاری سازمان جهانی در ایران مسئول ارائه پیش شماره های شرکتی بین المللی است. کدهای مکان-موقعیت نه تنها یک بخش یا مکان خاص را شناسایی می کند بلکه باعث افزایش کارایی، دقت و صحت در برقراری ارتباط و به اشتراک گذاری اطلاعات مکانی و موقعیتی در سایر بخش ها می شود.

این یک مزیت کلیدی برای استفاده از یک شناسه مشترک جهانی و منحصر به فرد است، زیرا تمام اطلاعات را می توان در مرکز پایگاه داده نگهداری کرد و تلاش های لازم برای حفظ و انتقال اطلاعات بین طرفین چندگانه را بر اساس کد ملی یا جهانی (در بستر زنجیره تأمین در هر صنعت خاص) انجام داد. این امر شرکای زنجیره تأمین را قادر می سازد به راحتی یک کد را در ارتباطات زنجیره تأمین ارجاع نمایند، در غیر این صورت باید به طور دستی همه اطلاعات مربوط را وارد کنند که مستلزم هزینه و زمان زیادی خواهد بود.